

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 15. Alia adversus Pelagianos opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

in re semper tenuerit; quippe hominibus istis non satis est, nova, & impia in medium proferre, sed etiam nobis novitatis notam inurere satagunt. Tum legit textum epistolæ ad Fidum, ubi inter alia hæc habentur: si maximi peccatores, dum ad fidem convertuntur, remissionem peccatorum recipiunt, & Baptismum, quanto minus denegari potest infanti, qui modo natus est, & nunquam peccavit, nisi in quantum ex Adamo secundum carnem natus est, & in prima sua nativitate antiquæ mortis contagionem contraxit. Ea facilius eidem accessus pateat ad remissionem peccatorum, quod ei non propria, sed aliena peccata remittantur. Curemus ergo, addit S. Augustinus: ut a fratribus nostris obtineamus, ne nos Hæreticos vocent, cum nos ipsis invisum hoc nomen non imponamus, quod imponere possemus. Nimirum crescit audacia, vix amplius est tolerabilis! sed Ecclesiæ patientia non abutantur! tolerandi sunt, qui falluntur in aliis quæstionibus, quæ necdum satis sunt discussæ, nec plena Ecclesiæ Auctoritate stabilitæ; illi vero minime, qui ipsum Ecclesiæ fundamentum tentant concutere.

§. XV.

Alia adversus Pelagianos opera.

Plurimi Pelagiani in Sicilia, præsertim Syracusis versabantur; inde quidam, *Hist. Eccles. Tom. V.* Qq cui

Sæculum V.
A. C. 413.

Sup. l. VII.
§. 22. Cypr.
ep. 64.

C. 21.

Sæculum V. cui nomen Hilarius, anſam cepit, ut S. Au-
 A. C. 413. gustino ſcriberet, epiſtolam ferentibus
 quibusdam Afris, Syracuſis Hipponem
 deuntibus. Conſulebat vero virum S.
 Aug. de perf. juſt. in it. ap. Aug. ep. 156. etum ſupra ſex quæſtiones ſequentes
 al. 188.

- I. Quod homo poſſit ſine peccato eſſe.
- II. Quod facile poſſit Dei præcepta ſer-
 vare, ſi velit.
- III. Quod infans, ſine
 Baptiſmo mortuus, ſalva æquitate perire
 non poſſit, quia natus eſt ſine peccato.
- IV. Quod Dives, Divitias retinens,
 Regnum Dei intrare non poſſit, niſi om-
 nia ſua bona vendat; & ſi iis utatur ad
 obſervanda præcepta, id ipſi nihil profe-
 turum.
- V. Simpliciter nunquam juran-
 dum.
- VI. Quod Eccleſia, de qua ſcriptum
 eſt, eam eſſe ſine ruga, & macula, illa
 in qua nos præſentes vivimus, & quæ
 ſine peccato eſſe poſſit. Propoſitiones
 IV. & V. partus erant Pelagianorum Su-
 perbiæ, qui omne juramentum, & divitiarum
 poſſeſſionem damnabant, ut ſpeciem
 præberent, velle ſe ab omni peccato immu-
 nes vivere, & jam in hac vita ad perfectio-
 nem pervenire. S. Auguſtinus ad primam
 quæſtionem reſpondet, ſicut docuerat in
 Ep. 157. al. 89.
 Sup. S. 3. libro ſecundo de merito peccatorum, ni-
 minem in hac vita eſſe ſine peccato, quam-
 vis ex hac vita ſine peccato migrare poſ-
 ſit. Ad ſecundam dicit, errorem eſſe
 intolerabilem, affirmantium, liberum ar-
 bitrium ad implenda Dei præcepta ſine
 auxilio

auxilio Gratiae, & dono Spiritus Sancti
 sufficere. *Liberum arbitrium*, inquit: Saeculum V. A. C. 413.
bona operari potest, si a Deo adjuvetur, n. 5.
quod humiliter orando, & laborando im-
petramus. Si vero auxilio Dei destitu-
tum sit, qualicumque scientia legis valeat, S. Augusti-
nullius justitiae soliditate fundabitur, sed nus contra
superbiae elatione turgebit. Pelagianos. c. 3. n. 11.
 Hæc omnia

S. Pater ex Scriptura probat. Ad ter-
 tiam quæstionem, dari peccatum origi-
 nale propugnat, eodem modo, quo in Ser-
 mone Carthaginensi, insistens compara-
 tioni Adami, & Jesu Christi, & demon-
 strans, viros Sanctos etiam veteris Testa-
 menti solummodo per fidem in Jesum
 Christum fuisse salvatos. Hic de dam- n. 22.
 natione Celestii, Carthagine pronuntia- Sup. §. 2.
 ta, mentionem ingerit, & dicit, plures,
 quam crederetur, hanc opinionem habe-
 re Sectatores, eosque adhucdum ab Ec-
 clesia tolerari, ut, si possibile esset, in
 suo sinu emendaret potius, quam velut
 membra insanabilia refecaret.

Ad quartam quæstionem, ostendit, di- c. 4. n. 23.
 vites salvari posse ab exemplo Abrahami,
 Isaaci, & Jacob, inter quos collocabuntur,
 juxta dicta Evangelii, qui ab Oriente, &
 Occidente in Regnum Cœlorum venturi
 sunt. Consilia a Præceptis distinguit, & Matth. 8. 11.
 docet, in quo consistat, renuntiare omni-
 bus, quod Doctrinæ Christianæ anima est.
 Ad quintam quæstionem dicit, non esse n. 40.

Qq 2 abso-

Sæculum V. A.C. 413. absolute prohibitum, aliquando jurare, sed quantum fieri possit, esse devitandum; non quod peccatum sit, si quis verum juret, sed quod pejerare maximum sit peccatum, in quod facile labitur, qui jurare adsuevit. *n. 39. 40.* Quæstionem ultimam de Ecclesiæ puritate, S. Augustinus transeunter perstringit, dicitque, Ecclesiam in hoc Mundo non solum Christianos imperfectos, sed etiam peccatores tolerare, inueniens, non esse simpliciter sine ulla macula, & ruga.

Haud multo post S. Augustinus librum *ep. 179. n. 2.* scripsit de Natura, & Gratia, quem duobus aliis Pelagii Discipulis, Timaso, & Jacobo juvenibus, optimo genere natis, & humanioribus litteris instructissimis dicavit. Pelagii hortatu excitati, spem omnem hujus Sæculi rejecerant, ut se Deo donarent; at simul fervide pessimam ejus Doctrinam fuerant amplexi, quam eisdem S. Augustinus dedocuit.

ep. 186. II. Rstr. c. 24. Hi S. Augustino Pelagii librum submisserunt, quo Naturam contra Gratiam tota ratiocinandi facultate tuebatur, rogantes ardentissime, ut responderet. S. Augustinus, dimissis, quæ præ manibus habebat, eum maxima attentione legit, & edito hoc libro respondit, Jacobo, & Timaso inscripto, cui Titulum posuit de Natura, & Gratia, quia Jesu Christi Gratiam ita defendebat, ut naturam, sicut in se est,

est, non vituperaret, sed dicebat, necessarium esse, ut per peccatum corrupta, & debilitata per gratiam regeretur. Hoc opus anno 415. concinnavit. Jacobus, & Timasus gratias ei pro labore egerunt, dolentes, quod legendum Pelagio dare non possent, qui ab ipsis discesserat.

Sæculum V.
A.C. 413.

de Gest. Pel.
c. 25.

§. XVI.

Datum consultanti Orosio Responsum.

Inter hæc juvenem Presbyterum, cui nomen Paulus Orosius, clarissima S. Augustini fama ex Hispania, & Oceani litibus solum tantum virum videndi, & ab eo Sacras litteras discendi desiderium atraxit. Erat Orosio ingenium acre, ex-

Aug. ep. 169.
al. 102. ad
Evod. n. 13.
ep. 166. al. 28.
ad Hier. n. 2.
II. Retr. c.

pedita lingua, & ingens ardor errores Patriam suam inficientes, expugnandi.

Id ipsum ei mandatum a duobus Episcopis Eutropio, & Paulo. S. Augustino indiculum tradidit, hosce errores enumerantem. Primo ponebantur errores Priscilliani, dicentis cum Manichæis, animam esse Substantiæ Divinæ portionem, corpori, ut pro merito suo puniretur, im-

Conf. Oros.
ap. Aug. to.
8. p. 667.

missam; Trinitatem vero non nisi nominatenus, sicut Sabellius, confitebatur. Quidam, cui nomen Avitus, Jerosolymam profectus, ut confusionem, quam sibi hos errores docendo pepererat, effugeret, in Hispaniam deinde reversus, retulit Ori-

Sup. XVII.
§. 56.